

ansvar, et selskab eller en forening, som kræver særlig offentlig godkendelse, eller en fond. Derimod finder straffelovrådet, at en adgang til frakendelse af retten til »i øvrigt at udøve en bestemmende indflydelse« i et sådant selskab m.v. ville være for vidtgående og i sin meget ubestemte form give betydelige afgrænsnings- og kontrolvanskeligheder. Dette led i udvalgets angivelse af de rettigheder, som skal kunne frakendes, bør derfor efter straffelovrådets opfattelse udgå.

Straffelovrådet fremhæver i øvrigt, at der i hvert enkelt tilfælde må tages stilling til frakendelsens nærmere omfang. Der kan dels være tale om kun at frakende retten til at beklæde en bestemt stilling f.eks. som direktør, dels om at begrænse en frakendelse til virksomheder inden for bestemte brancher.

Straffelovrådet fremhæver betænkelighederne ved en adgang til suspension (midlertidig rettighedsfrakendelse) under sagen, men rådet betragter det som en selvfølge, at en sådan regel må anvendes meget restriktivt, og rådet har derfor ikke ment at burde udtale sig imod den foreslåede regel.

Straffelovrådet har ikke bemærkninger til de foreslåede ændringer i strafferammerne i § 131, stk. 1 og 2, om overtrædelse af rettighedsfrakendelse. Det er efter straffelovrådets opfattelse mest nærliggende at antage, at de almindelige medvirkensregler også omfatter medvirken til, at en anden udøver en virksomhed, til hvilken retten er ham frakendt, men rådet finder ikke grund til at indvende noget imod udvalgets forslag om, at medvirkensansvaret for bl.a. stråmænd præciseres, og at der for dette ansvar skal gælde en lavere strafferamme.

3.5. *Justitsministeriet* kan tiltræde, at der er behov for regelændringer med det formål at modvirke misbrug af konkurs- og selskabslovgivningen. Justitsministeriet kan derfor tiltræde forslaget om nye regler om erhvervsfrakendelse.

Med hensyn til den nærmere udformning af de nye regler vil det som fremhævet af straffelovrådet formentlig blive for vidtgående og for vanskeligt at kontrollere, såfremt der også åbnes mulighed for at frakende retten til – udover at være stifter, direktør eller bestyrelsesmedlem – at have bestemmende indflydelse i et selskab m.v. Som nævnt af straffelovrådet vil en sådan frakendelse kunne omfatte retten til udøve stemmeret ifølge en aktiepost, som den pågældende gennem arv eller på anden lovlig måde er kommet i besiddelse af. Justitsministeriet har derfor i overensstemmelse med straffelovrådets udtalelse ikke i den nye regel med-

taget en adgang til at frakende ret til at have bestemmende indflydelse i et selskab.

Justitsministeriet kan ligeledes tiltræde behovet for at skærpe straffen for overtrædelser af rettighedsfrakendelser, jfr. straffelovens § 131.

Det er efter justitsministeriets opfattelse meget vigtigt, at man modvirker, at rettighedsfrakendelser omgås ved anvendelse af stråmænd o.l. For at der ikke skal være tvivl om, at også stråmænd kan straffes, har justitsministeriet derfor i overensstemmelse med straffelovrådets lovudkast medtaget den af udvalget vedrørende økonomisk kriminalitet foreslåede regel om præcisering af medvirkensansvaret i lovforslaget, jfr. forslaget til straffelovens § 131, stk. 2.

4. *Bogføringsovertrædelser*

4.1. Betænkning nr. 1066/1986 indeholder i afsnit I udvalgets overvejelser vedrørende bestemmelserne om straf for urigtig eller mangelfuld bogføring. Betænkningen indeholder herunder en meget omfattende gennemgang af lovgivningens krav til bogføring og regnskab m.v. og af de gældende straffebestemmelser herom, jfr. betænkningens kapitler 5–9 (side 29–102).

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet har over for udvalget oplyst, at der i forbindelse med næsten alle sager om økonomisk kriminalitet foreligger overtrædelser af reglerne om bogføring og regnskab. Mangelfuld regnskabsføring kan gøre det særdeles vanskeligt og i nogle tilfælde umuligt at gennemføre sagerne, og der er derfor efter udvalgets opfattelse (side 128 ff) behov for en styrkelse af det strafferetlige værn mod bogføringsovertrædelser.

Udvalget fremhæver endvidere, at en skærpelse af bestemmelserne herom også vil kunne give anklagemyndigheden et grundlag for på et tidligt tidspunkt i efterforskningen at beslutte sig til at begrænse eventuel tiltale til kun at omfatte bogføringsovertrædelsen og derved undgå en langvarig og måske forgæves efterforskning af en berigelsesforbrydelse.

På denne baggrund foreslår *udvalget*, at der foretages forskellige ændringer i straffeloven med henblik på at skærpe straffen for sådanne overtrædelser. Efter udvalgets forslag (s. 135) skal bestemmelsen om bogføringsovertrædelser i straffelovens § 302 have en strafferamme på bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, og samtidig skal denne bestemmelses beskrivelse af de straffbare handlinger og undladelser revideres og moderniseres.